

deje s takimi woženisch, s kotarimž 3. Mos. 18 ten žen sakasany a jedna grosnoscz jo.

Te, kotarež we manželskem schtanze se namakaju, deje sa Božym słowom se žaržasch. Sa tym samym dej ten muž swojej žone wěrnny bysch, won jo nedej s drugimi žaržasch, won ju nedej sajschpisch, nejoli togo s huřena dla (Matth. 5, 32). Won dej we mēre a pschijasnosczji podla nejje bydlisch, won dej ju lubowasch a zesczisch, sa nu se starasch, ju hoplewasch (Eph. 5, 22—33), won dej s rosymom podla nejje bydlisch a sczerpnoscž s nejju mēsch (1. Petr. 3, 7, sa inu Boga pschobysch, we pschawych a kschesczijaniskich wězach jeje dobrej raze se nestawjasch. (1. Mos. 21, 10, 12); jej pak weto to kněstwo nad sobu nedasch (1. Tim, 2, 12—14). — Ta žona dej bysch bogabojasna, wona dej togo muža lubowasch a jomu podjšchpjona bysch Col. 3, 18. Wona dej gospodna, pilna, pschijasna, pozna, mēlzata a togo muža pomocniza bysch. (1. Cor. 11, 9.) Taka žona jo jaden kschasny dar Božy, wona jo togo muža krona, zescž, wjašele a troscht. Dēre tomu, kenz taku žonu ma, togo won se hischczi ras tak dlujko žywi. Sadna gospodna žona jo swojomu mužoju jedno wjašele, a jomu jedno rēdne mērne žyweie nago-tujo. Sadna fromna žona jo jaden kschasny dar a bužo tomu dana, kotaryž se Boga boj. Daschi won jo bogaty abo chudy, ga wona jo jomu jaden troscht, a jogo pscheze wjašolego huzynijo (Sir. 62, 1—4).

Kali schtand pak jo ten manželski schtand? na to žomy my s naschogo s. evangelia wotgronisch.